

Czwartek 23 czerwiec 2005

- uwzględniając art. 252 i art. 99 ust. 5 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0192/2005),
  - uwzględniając art. 60 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie w sprawie drugiego czytania w Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0204/2005);
1. zatwierdza wspólne stanowisko;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TA(2005)0255**Ochrona interesów finansowych Wspólnoty ***I**

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami finansowymi i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem (COM(2004)0509 — C6-0125/2004 — 2004/0172(COD))

(Współdecyzja: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004)0509) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 280 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi projekt został przedstawiony przez Komisję (C6-0125/2004),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0156/2005),
1. zatwierdza po poprawkach projekt Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC1-COD(2004)0172

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2005 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2005 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami finansowymi i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego,

Czwartek 23 czerwiec 2005

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota i Państwa Członkowskie przykładają dużą wagę do ochrony interesów finansowych Wspólnoty oraz do zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych niezgodnych z prawem działań na szkodę interesów finansowych Wspólnoty.
- (2) Wspólnotowe ramy wzajemnej współpracy powinny dopuszczać bliską i regularną współpracę pomiędzy organami właściwymi Państw Członkowskich, jak również pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty we wszystkich obszarach związanych z zasobami i wydatkami Wspólnoty.
- (3) Zapisy niniejszego rozporządzenia nie będą miały wpływu na prowadzenie dochodzeń przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych z wykorzystaniem jego uprawnień śledczych i zgodnie z gwarancjami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾. Zakres rozporządzenia będzie ograniczał się do pewnych form pomocy, wymiany informacji i koordynacji poprzedzających działania śledcze OLAF, towarzyszących tym działaniom lub je uzupełniających.
- (4) Wprowadzenie nowych środków na szczeblu Wspólnoty nie powinno wpływać na stosowanie krajowego prawa karnego oraz na zasady współpracy wzajemnej w zakresie spraw karnych lub na krajowy wymiar sprawiedliwości.
- (5) Walka z nadużyciami finansowymi o charakterze ponadnarodowym i innymi działaniami niezgodnymi z prawem na szkodę interesów finansowych Wspólnoty wymaga lepszej koordynacji na szczeblu Wspólnoty oraz wielodyscyplinarnej współpracy ze strony organów Państw Członkowskich w obszarze nadużyć finansowych i innych działań niezgodnych z prawem, które w wielu przypadkach powiązane są ze strukturami przestępczości zorganizowanej i oznaczają szkodę dla interesów finansowych Wspólnoty. Niniejsze rozporządzenie powinno rozszerzyć zakres współpracy pomiędzy wszystkimi właściwymi organami Państw Członkowskich oraz pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją.
- (6) Przepisy niniejszego rozporządzenia nie będą miały wpływu na te akty prawa wspólnotowego, które przewidują bardziej ukierunkowaną lub rozległą współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a Komisją, takie jak rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego⁽⁴⁾ lub rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 218/92⁽⁵⁾.
- (7) Wymiana informacji stanowi główny element w walce z nadużyciami finansowymi i innymi działaniami niezgodnymi z prawem na szkodę interesów finansowych Wspólnoty. Informacje dostarczone Komisji przez Państwa Członkowskie będą wykorzystywane przez Komisję do wypracowania wyczerpującego stanowiska na temat nadużyć finansowych na skalę ogólnoeuropejską i innych działań niezgodnych z prawem, a następnie przedstawienia tego stanowiska Państwom Członkowskim.
- (8) Nadużycia finansowe i inne działania niezgodne z prawem na szkodę interesów finansowych Wspólnoty, szczególnie zaś działania na skalę ponadnarodową, obejmujące międzynarodowe zorganizowane sieci nadużyć finansowych w dwóch lub w większej liczbie Państw Członkowskich, można będzie zwalczać i skutecznie im zapobiegać, jeśli informacje o charakterze statystycznym lub ogólnym będą analizowane i poddawane ocenie w zakresie ryzyka na poziomie wspólnotowym, z wykorzystaniem zdobytych informacji i możliwości dokonywania ogólnej analizy ryzyka przez Komisję oraz szczegółowej analizy przez OLAF.
- (9) Walka z nadużyciami finansowymi i innymi działaniami niezgodnymi z prawem na szkodę interesów finansowych Wspólnoty wymaga prowadzenia spójnych działań uzupełniających; z tego względu powinna istnieć możliwość wykorzystania informacji zebranych lub przekazywanych przez Komisję jako materiału dowodowego w postępowaniach administracyjnych i sądowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 7.12.2004, str. 4.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 885/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 1).

Czwartek 23 czerwiec 2005

- (10) W interesie pomyślnej współpracy pomiędzy właściwymi organami Państw Członkowskich proces wymiany informacji powinien być zorganizowany zgodnie z zasadami poufności, gdzie informacja objęta jest tajemnicą zawodową, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że przetwarzanie danych osobowych zgodnie z nowymi przepisami będzie przebiegało zgodnie z zasadami odpowiedniej ochrony danych.
- (11) Odpowiednio uwzględnić należy zasady ochrony danych obowiązujące instytucje Wspólnoty, określone w art. 286 Traktatu oraz rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾, jak również zasady obowiązujące Państwa Członkowskie na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽²⁾.
- (12) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia zostaną przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustalającą procedury wykorzystywania uprawnień wykonawczych nadanych Komisji⁽³⁾.
- (13) Ponieważ cele zamierzonego działania, tzn. walka z nadużyciami finansowymi i innymi działaniami niezgodnymi z prawem mającymi wpływ na interes finansowy Wspólnoty, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, a z uwagi na skalę i skutki takiego działania mogą zostać lepiej zrealizowane na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć stosowne środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tymże artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia zamierzonych celów.
- (14) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy prawne wzajemnej współpracy administracyjnej i wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami Państw Członkowskich oraz pomiędzy tymi organami a Komisją w celu zapewnienia jednakowej i skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami finansowymi i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w przypadku nadużyć finansowych oraz wszelkich innych działań mających wpływ na interesy finansowe Wspólnoty i mających szczególne znaczenie na poziomie Wspólnoty.

Dotyczy to również przypadków, kiedy niezgodne z prawem działania mają miejsce częściowo lub w całości w państwach nienależących do Wspólnoty.

Właściwe organy Państw Członkowskich mogą również wymieniać informacje oraz zapewniać pomoc, zgodnie z treścią niniejszego rozporządzenia, jeśli uznają taką wymianę i pomoc na szczeblu Wspólnoty za środki niezbędne do przeciwdziałania nadużyciom finansowym i wszelkim innym działaniom niezgodnym z prawem mającym wpływ na interesy finansowe Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Czwartek 23 czerwiec 2005

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w zakresie, w jakim prawo wspólnotowe przewiduje bardziej szczegółową współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją lub przewiduje szerszy dostęp do informacji ze strony Komisji.

W szczególności niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie rozporządzenia (WE) nr 515/97 oraz na współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1798/2003.

3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1073/1999.

4. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie krajowego prawa karnego ani zasad współpracy wzajemnej w zakresie spraw karnych, ani też na krajowy wymiar sprawiedliwości.

5. Obowiązek udzielenia pomocy przewidziany w niniejszym rozporządzeniu nie obejmuje dostarczania informacji lub dokumentów otrzymanych przez właściwe organy administracyjne, działające na mocy upoważnienia organów sądowych lub na ich żądanie.

Jednakże w przypadku wniosków o pomoc takie informacje i dokumenty są dostarczane po wyrażeniu zgody przez organ sądowy, którego opinii należy zasięgnąć w tej kwestii.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „nadużycie” oznacza nadużycie finansowe lub jakiegokolwiek inne działanie niezgodne z prawem o szczególnym znaczeniu na poziomie Wspólnoty, naruszające interesy finansowe Wspólnoty, w szczególności zaś:
  - a) jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania działania przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w tym naruszenie warunków umów zawartych na mocy przepisów prawa wspólnotowego **przy wykorzystaniu zarówno bezpośredniego jak i pośredniego finansowania przez Wspólnotę**, które skutkowało lub będą skutkowało szkodą dla budżetu ogólnego Wspólnoty lub dla budżetów zarządzanych przez Wspólnotę, przez ograniczenie lub utratę wpływów pochodzących z zasobów własnych, ściąganych bezpośrednio na rzecz Wspólnoty, albo przez nieuzasadnioną pozycję w wydatkach;
  - b) jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa dotyczących podatku od wartości dodanej (VAT), o którym mowa w *dyrektywie 77/388/EWG* ⁽¹⁾, które skutkowało lub będzie skutkowało zmniejszeniem zasobów własnych Wspólnoty, o których mowa w *rozporządzeniu* (EWG, Euratom) nr 1553/89 ⁽²⁾;
  - c) pranie brudnych pieniędzy w rozumieniu art. 1 lit. c) *dyrektywy 91/308/EWG* ⁽³⁾, w odniesieniu do zysków osiągniętych z naruszenia, o którym mowa w lit. a) i b);
2. „nadużycia mające szczególne znaczenie na poziomie Wspólnoty” oznaczają nadużycia:
  - a) z których wynikły lub wynikną konsekwencje dla innych Państw Członkowskich lub przypadki, gdy istnieją faktyczne powiązania pomiędzy operacjami przeprowadzanymi w różnych Państwach Członkowskich **lub w przypadkach wydatków Wspólnoty (bezpośrednich i pośrednich), do których nie odnoszą się przepisy szczególne dotyczące pomocy wzajemnej**; oraz
  - b) **które zostały stwierdzone przez operacje, bez względu na to, czy zostały odkryte poprzez jedną lub kilka operacji i** o których sądzi się, że mogą spowodować ogólną stratę finansową w zainteresowanych Państwach Członkowskich przekraczającą kwotę 500 000 EUR w obszarze VAT lub spowodować szkodę dla interesów finansowych Wspólnoty w kwocie minimum 100 000 EUR w innych przypadkach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. W przypadku prania brudnych pieniędzy wartość progową stosuje się do przestępstwa leżącego u podstaw takiego działania;

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, str. 9). Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 76).

Czwartek 23 czerwiec 2005

3. „akty prawne odnoszące się do podatku VAT” oznaczają wszelkie przepisy wspólnotowe, którym podlega podatek od wartości dodanej, oraz przepisy ustawowe i wykonawcze przyjęte przez Państwa Członkowskie w celu dostosowania prawa wewnętrznego do tych przepisów prawa wspólnotowego;
4. „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ występujący z wnioskiem o udzielenie pomocy;
5. „organ wezwany” oznacza właściwy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie pomocy;
6. „dochodzenie administracyjne” oznacza wszelkie działania związane z nadzorem i kontrolą oraz inne działania podejmowane przez właściwe organy w toku wykonywania obowiązków służbowych, mające na celu ustalenie, czy doszło do popełnienia nadużyć, z wyłączeniem działań podjętych na wniosek organu sądowego lub na mocy bezpośredniego nakazu takiego organu;
7. „informacje finansowe” oznaczają informacje na temat podejrzanych transakcji otrzymane przez uprawnione krajowe punkty kontaktowe zgodnie z dyrektywą 91/308/EWG oraz inne informacje przydatne do przesłедzenia transakcji finansowych powiązanych z nadużyciami objętymi zakresem niniejszego rozporządzenia;
8. „właściwe organy” oznaczają organy krajowe lub wspólnotowe, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Wartości progowe określone w pkt. 2 lit. b) mogą zostać podniesione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 4

Właściwe organy

1. Współpraca na mocy niniejszego rozporządzenia będzie obejmowała następujące właściwe organy, działające w ramach przyznanych im uprawnień:

a) organy Państw Członkowskich:

- i) bezpośrednio odpowiedzialne za zarządzanie środkami finansowymi pochodzącymi z budżetu Wspólnoty i uprawnione do tego na mocy odnośnych przepisów prawa wspólnotowego oraz przepisów prawa krajowego; lub
- ii) mające obowiązek, na mocy obowiązujących krajowych przepisów prawa administracyjnego, zapobiegania nadużyciom finansowym i wszelkim innym działaniom niezgodnym z prawem mającym wpływ na interesy finansowe Wspólnoty oraz obowiązek ich zwalczania; lub
- iii) właściwe organy wymienione w rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003, odpowiednie centralne biura łącznikowe i łącznikowe organy administracyjne wyznaczone zgodnie z tym rozporządzeniem inne organy kontroli skarbowej upoważnione do prowadzenia śledztw w zakresie nadużyć finansowych związanych z podatkiem VAT lub organy właściwe, o których mowa w *dyrektywie 92/12/EWG* ⁽¹⁾, o ile zebrane informacje mogą stanowić dowód nadużyć finansowych związanych z podatkiem VAT — **nie wyklucza to bezpośrednich kontaktów, wymiany informacji lub współpracy pomiędzy urzędnikami różnych Państw Członkowskich i organami wymienionymi w niniejszym artykule** - lub
- iv) ustanowione przez Państwa Członkowskie jako „jednostki wymiany informacji finansowych” zgodnie z *decyzją 2000/642/WSiSW* ⁽²⁾ z zadaniem zbierania i analizowania informacji otrzymanych na mocy postanowień dyrektywy 91/308/EWG;

b) Komisja, w tym (OLAF).

2. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić wymianę informacji pomiędzy ich właściwymi organami, niezależnie od zakresu ich kompetencji i statusu wewnętrznego, oraz pomiędzy tymi organami a Komisją.

3. Komisja prowadzi stale aktualizowany i dostępny w Internecie wykaz wszystkich organów zaangażowanych w tę współpracę na mocy niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/106/WE (Dz.U. L 359 z 4.12.2004, str. 30).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego Państw Członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji (Dz.U. L 271 z 24.10.2000, str. 4).

Czwartek 23 czerwiec 2005

TYTUŁ II

OBOWIĄZKI W ZAKRESIE WSPÓŁPRACY

Rozdział I

Wzajemna pomoc administracyjna i wymiana informacji

Sekcja 1

Pomoc na żądanie

Artykuł 5

Pomoc na żądanie

1. Właściwe organy udzielają sobie pomocy na żądanie w celu zapobiegania nadużyciom i ich wykrywania. Na żądanie organu wnioskującego organ wezwany, w zakresie wymaganym do osiągnięcia celów wniosku i zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia, przekazuje organowi wnioskującemu wszelkie informacje mogące mieć znaczenie dla wykrycia nadużyć i zapobieżenia im. Obejmują one informacje na temat operacji stanowiących nadużycia, jak również informacje finansowe dotyczące zarówno operacji leżących u podstaw nadużyć, jak i powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych.

2. W celu uzyskania żądanych informacji organ wezwany lub organ administracyjny, do którego przekażał on wniosek, postępuje w taki sam sposób, w jaki postępowalby, działając we własnej sprawie lub na żądanie innego organu we własnym Państwie Członkowskim.

3. Organ wezwany udostępnia wszelkie informacje będące w jego posiadaniu lub uzyskane, dotyczące operacji lub transakcji, wykrytych lub planowanych, stanowiących nadużycia lub postrzeganych przez organ wnioskujący jako nadużycia lub, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące ustaleń wynikających z nadzoru specjalnego sprawowanego na mocy art. 6.

Organ wezwany dostarcza organowi wnioskującemu wszelkie zaświadczenia, dokumenty lub poświadczone odpisy dokumentów będących w jego posiadaniu lub przez niego uzyskanych. Dokumenty i wiadomości oryginalne są jednak dostarczane jedynie wtedy, gdy nie jest to sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa krajowego w Państwie Członkowskim, w którym organ wezwany ma swoją siedzibę.

4. Do wniosków o pomoc i wymianę informacji dołączane jest krótkie oświadczenie dotyczące stanu faktycznego znanego organowi wnioskującemu.

5. Jeżeli organ wnioskujący kieruje swój wniosek do organu, który nie jest uprawniony do udzielenia wnioskowanej pomocy, organ ten przekazuje wniosek organowi uprawnionemu.

Artykuł 6

Nadzór specjalny

Na żądanie organu wnioskującego, organ wezwany zapewni, w najszerszym możliwym zakresie, nadzór specjalny, lub zorganizuje taki nadzór w granicach swojego obszaru działania. Nadzór taki obejmuje:

- a) osoby, a szczególnie ich przemieszczanie się, o ile istnieją uzasadnione powody, aby przypuszczać, że osoby te popełniają nadużycia,
- b) miejsca przechowywania towarów, o ile przechowywane są one w sposób, który daje podstawy do podejrzeń, że zostaną wykorzystane jako zaopatrzenie w operacjach stanowiących nadużycia,
- c) przemieszczanie towarów wskazanych jako przedmiot potencjalnych nadużyć,
- d) środki transportu i transakcje finansowe, o ile istnieją uzasadnione powody, aby przypuszczać, że wykorzystywane są one do popełniania nadużyć.

Artykuł 7

Dochodzenie administracyjne na żądanie

1. Na żądanie organu wnioskującego organ wezwany przeprowadza dochodzenie administracyjne dotyczące operacji stanowiących nadużycie lub postrzeganych przez organ wnioskujący jako nadużycie lub organizuje przeprowadzenie takiego dochodzenia.

Organ wezwany lub organ administracyjny, do którego przekazał on wniosek, przeprowadza dochodzenie administracyjne w taki sam sposób, w jaki przeprowadziłby je, działając we własnej sprawie lub na żądanie innego organu własnego Państwa Członkowskiego. Organ wezwany zawiadamia organ wnioskujący o wynikach przeprowadzonego dochodzenia.

2. Na mocy porozumienia pomiędzy organem wnioskującym i organem wezwanym urzędnicy wyznaczeni przez organ wnioskujący mogą uczestniczyć w dochodzeniu administracyjnym, o którym mowa w ust. 1.

Dochodzenia są zawsze prowadzone przez urzędników organu wezwanego. Urzędnicy organu wnioskującego nie mogą z własnej inicjatywy przejmować uprawnień do prowadzenia inspekcji nadanych urzędnikom reprezentującym organ wezwany. Mają oni jednak dostęp do tych samych miejsc i dokumentów za pośrednictwem urzędników wezwanego Państwa Członkowskiego, wyłącznie do celów prowadzonego dochodzenia administracyjnego.

3. Jeśli przepisy krajowe dotyczące postępowania karnego zastrzegają prawo do pewnych działań urzędnikom specjalnie do tego wyznaczonym na mocy prawa krajowego, urzędnicy organu wnioskującego nie biorą udziału w takich działaniach. W żadnym wypadku nie uczestniczą oni w rewizjach lokali ani nie biorą udziału w formalnych przesłuchaniach osób na mocy przepisów prawa karnego.

Artykuł 8

Działania urzędników w innym Państwie Członkowskim
lub w trakcie delegacji w Państwie Członkowskim

Na mocy porozumienia pomiędzy organem wnioskującym i organem wezwanym oraz zgodnie z dyspozycjami wydanymi przez ten ostatni, urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą otrzymać pozwolenie na uzyskiwanie informacji dotyczących nadużyć z biur, w których wykonują swoje obowiązki organy administracyjne Państwa Członkowskiego siedziby organu wezwanego.

Informacje te muszą być wymagane przez organ wnioskujący i pochodzić z dokumentacji, do której mają dostęp urzędnicy zatrudnieni w tych biurach.

Urzędnicy organu wnioskującego są upoważnieni do sporządzania kopii takich dokumentów.

Artykuł 9

Pisemne pełnomocnictwo urzędników

Urzędnicy reprezentujący organ wnioskujący w innym Państwie Członkowskim lub w trakcie delegacji w innym Państwie Członkowskim, zgodnie z art. 7 i 8, muszą w każdym przypadku być w stanie przedstawić pisemne pełnomocnictwo stwierdzające ich tożsamość oraz oficjalnie pełnione funkcje.

Artykuł 10

Ograniczenie czasowe dotyczące udzielania pomocy i informacji

1. Organ wezwany dostarcza pomoc i informacje, o których mowa w art. 5 i 7, w możliwie najkrótszym terminie, nie później niż sześć tygodni po otrzymaniu wniosku. Jednakże jeśli organ wezwany posiada te informacje już w momencie otrzymania wniosku, okres na ich przekazanie wynosi cztery tygodnie.

2. W szczególnych przypadkach organy wezwane i wnioskujące mogą ustalić ograniczenia czasowe inne niż przewidziane w ust. 1.

3. Jeśli organ wezwany nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w wyznaczonym terminie, bezzwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach takiej niemożności oraz określa termin, w którym będzie w stanie udzielić takiej odpowiedzi.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Artykuł 11

Dane dotyczące VAT

1. Do celów udzielenia pomocy operacyjnej i technicznej oraz w przypadkach, gdy niezbędne jest udzielenie pomocy organom właściwym Państw Członkowskich w zakresie wykrywania i badania nadużyć w rozumieniu art. 3 *akapit pierwszy* pkt 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, **Państwa Członkowskie przekazują bezzwłocznie Komisji następujące dane z ich baz danych**, o których mowa **w rozporządzeniu** (WE) nr 1798/2003:

- **numery identyfikacyjne VAT wydane przez Państwa Członkowskie otrzymujące informacje;**
- **łączną wartość wewnątrzspółnotowych dostaw towarów dla osób posiadających numer identyfikacyjny VAT, dokonanych przez wszystkich operatorów posiadających numer identyfikacyjny VAT, którzy podają informacje.**

Szczegółowe zasady takiego dostępu, w tym zasady dotyczące poufności i ochrony danych, jak również wykorzystywania informacji uzyskanych z baz danych Państw Członkowskich są ustalane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

2. W zakresie, w jakim mogą one przekazać dowody na istnienie nadużyć w rozumieniu art. 3 *akapit pierwszy* pkt. 1 lit. b), organy Państw Członkowskich przekazują do wiadomości Komisji informacje zebrane na podstawie dyrektywy 92/12/EWG.

Sekcja II

Pomoc z własnej inicjatywy

Artykuł 12

Dostarczanie informacji dotyczących operacji i transakcji

1. Właściwe organy Państw Członkowskich dostarczają Komisji, bez uprzedniego żądania z jej strony, wszelkie istotne informacje dotyczące operacji lub transakcji, które stanowią nadużycia lub noszą ich znamiona.

2. Korzystając z odpowiedniego wsparcia technologicznego, Komisja analizuje dostarczone informacje i przekazuje Państw Członkowskim odpowiednie wyniki analizy, celem udzielenia wsparcia technicznego i operacyjnego w zakresie wykrywania i badania nadużyć. Jeśli Komisja uzna, że nadużycia miały miejsce w jednym Państwie Członkowskim lub w większej liczbie Państw Członkowskich, informuje o tym zainteresowane Państwa Członkowskie.

3. Obowiązek wymiany informacji finansowych pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją z własnej inicjatywy ma zastosowanie niezależnie od tego, czy transakcja przeprowadzona została jako jedna operacja, czy w formie kilku operacji, między którymi można dostrzec związek.

4. Zasady dotyczące poufności i ochrony danych przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 13

Specjalny nadzór bez żądania jego ustanowienia

Jeśli właściwe organy Państw Członkowskich uznają przydatność takich działań dla ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami, podejmują one następujące działania:

- (a) obejmują lub organizują specjalny nadzór, określony w art. 6,
- (b) przekazują do wiadomości Komisji, a w odpowiednich przypadkach właściwym organom zainteresowanych Państw Członkowskich wszelkie posiadane informacje, w szczególności raporty i inne dokumenty lub ich poświadczane kopie lub wypisy z tych dokumentów dotyczące operacji stanowiących nadużycie lub postrzeganych przez te organy jako działania przynoszące szkodę interesom finansowym Wspólnoty.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Artykuł 14

Przekazywanie informacji ogólnych

1. Organy właściwe Państw Członkowskich, bezzwłocznie po uzyskaniu dostępu do takich informacji, przekazują do wiadomości Komisji ogólne informacje dotyczące nowych sposobów, środków, metod i praktyk stosowanych w procesie popełniania nadużyć, jak również informacje na temat wykrywania nadużyć i zapobiegania im, co może przyczynić się do zlikwidowania luk prawnych dotyczących nadużyć finansowych w odnośnych aktach prawnych.
2. Komisja przekazuje do wiadomości właściwych organów w każdym Państwie Członkowskim wszelkie informacje, które umożliwiłyby im zapobieżenie nadużyciom oraz egzekwowanie odpowiednich przepisów prawa, bezzwłocznie po uzyskaniu dostępu do takich informacji

Rozdział 2

Wykorzystanie informacji

Artykuł 15

Wykorzystanie informacji jako dowodu

Ustalenia, certyfikaty, informacje, dokumenty, poświadczane odpisy oraz dane przekazane do wiadomości właściwego organu w toku czynności związanych z dostarczaniem pomocy przewidzianej w art. 5, 6, 7 i 12 stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniach administracyjnych lub karnych w każdym Państwie Członkowskim, w taki sam sposób, jak gdyby zostały uzyskane w Państwie Członkowskim, w którym toczy się postępowanie.

Artykuł 16

Wymiana informacji

Dopuszcza się wymianę informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia, jak również na mocy innych przepisów prawa wspólnotowego, pomiędzy Komisją i innymi organami właściwymi, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i do celów niniejszego rozporządzenia, w zakresie, w jakim taka wymiana jest zgodna z przepisami prawa wspólnotowego, na mocy których uzyskano takie informacje.

Artykuł 17

Działania uzupełniające

Organy właściwe Państw Członkowskich powiadamiają Komisję o każdej istotnej aktualizacji informacji przekazanych do wiadomości Komisji oraz o dochodzeniach administracyjnych prowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, szczególnie o wszczętych postępowaniach administracyjnych lub sądowych, o ile jest to zgodne z krajowym prawem karnym.

Artykuł 18

Zasady poufności i ochrona danych

1. Informacje przekazane lub uzyskane w jakiegokolwiek formie na mocy niniejszego rozporządzenia są objęte tajemnicą zawodową i podlegają ochronie w taki sam sposób, w jaki podobne informacje są chronione na mocy prawa krajowego Państwa Członkowskiego, które je otrzymało, oraz na mocy odpowiednich przepisów stosujących się do instytucji i organów Wspólnoty.

Niedopuszczalne jest przekazywanie treści takich informacji osobom lub organom innym niż działające w obrębie instytucji Wspólnoty lub w Państwach Członkowskich, dla których taka wiedza jest niezbędna do wykonywania obowiązków służbowych. Niedopuszczalne jest również wykorzystywanie takich informacji do celów innych niż zapewnienie skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty.

Czwartek 23 czerwiec 2005

2. Komisja i Państwa Członkowskie gwarantują, w trakcie przetwarzania danych osobowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, że zapisy prawa wspólnotowego i prawa krajowego dotyczące ochrony danych, w szczególności określone w dyrektywie 95/46/WE i — tam gdzie ma to zastosowanie — w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001, będą przestrzegane.

Przed przyjęciem środków wykonawczych przewidzianych w art. 11 ust. 1 *akapit drugi*, art. 12 ust. 4 i art. 24, przeprowadzane są konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

Artykuł 19

Stosunki z państwami trzecimi

1. Informacje uzyskane przez Państwo Członkowskie lub Komisję od państwa trzeciego i wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia są przekazywane do wiadomości właściwych organów Państwa Członkowskiego lub Komisji, o ile umożliwią one tym organom zapobieganie nadużyciom lub przeciwdziałanie im.

2. Pod warunkiem że zainteresowane państwo trzecie podjęło prawne zobowiązanie, że udzieli pomocy wymaganej do zebrania dowodów odnośnie do bezprawnego charakteru operacji, o których sędzi się, że stanowią nadużycie, dopuszczalne jest przekazanie takiemu państwu trzeciemu informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia w drodze uzgodnionego działania, z zastrzeżeniem porozumienia pomiędzy organami właściwymi dostarczającymi dane, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi danych osobowych, z art. 25 i 26 dyrektywy 95/46/WE i, tam gdzie ma to zastosowanie, z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

3. W tym zakresie OLAF pełni funkcję koordynatora.

Artykuł 20

Dokonywanie analizy ryzyka przez Komisję

Komisja może wykorzystać informacje o charakterze ogólnym lub operacyjnym przekazane do jej wiadomości przez Państwa Członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia do opracowania strategicznych i taktycznych ocen ryzyka, z wykorzystaniem odpowiedniego wsparcia informatycznego, w wyniku czego będą sporządzane raporty oparte na zdobytych informacjach oraz ostrzeżenia mające na celu podniesienie świadomości w zakresie zidentyfikowanych zagrożeń, a tym samym zwiększenie skuteczności odpowiednich reakcji operacyjnych ze strony właściwych organów krajowych i Komisji, w ramach jej kompetencji.

Artykuł 21

Zmiana istniejących przepisów

Komisja przedstawia niezbędne propozycje dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1798/2003 oraz decyzji 2000/642/WSiSW.

TYTUŁ III

ODZYSKIWANIE

Artykuł 22

Zwiększenie możliwości odzyskania korzyści uzyskanych niezgodnie z prawem i obowiązek udostępniania informacji

1. W celu ułatwienia odzyskania należności pochodzących z nadużyć, jak określono w art. 3 *akapit pierwszy pkt 1*, instytucje i osoby, o których mowa w art. 2a dyrektywy 91/308/EWG, udostępniają na życzenie odpowiednich władz Państw Członkowskich, na wniosek i zgodnie z ust. 2, wszystkie istotne informacje finansowe, które umożliwiają tym władzom zastosowanie środków przewidzianych w art. 23.

2. Do wniosków, o których mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenia przedstawiające w zarysie istotne fakty znane władzy składającej wniosek lub Komisji oraz powody, na których oparte jest poważne podejrzenie. Zainteresowane instytucje kredytowe i/lub instytucje finansowe zapewniają poufność tej informacji.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Art. 23**Środki służące odzyskiwaniu**

1. W celu zapewnienia skutecznego odzyskiwania, Państwa Członkowskie przejmują i zamrażają, w razie konieczności po uzyskaniu zgody organów wymiaru sprawiedliwości, korzyści osiągnięte niezgodnie z prawem ze szkodą dla interesów finansowych Wspólnoty. Przepis ten stosuje się do wszelkich nadużyć dotyczących kwot powyżej 50 000 EUR lub mienia, o którym mowa w art. 1, pkt D dyrektywy 91/308/EWG, którego wartość odpowiada kwocie tych nadużyć.

2. Środki opisane w ust. 1 mogą być zastosowane wobec osób prawnych lub fizycznych, które popełniły, bądź są podejrzane o popełnienie nadużycia lub które przyczyniły się, bądź są podejrzane o przyczynienie się do popełnienia nadużycia. Środki te mogą zostać również zastosowane wobec osoby fizycznej lub prawnej, która odniosła korzyść z nadużycia.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 24

Przepisy wykonawcze

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące wzajemnej pomocy i wymiany informacji określonych w rozdziale 1 tytułu II, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Poza sprawami wskazanymi w art.11 ust. 1 akapit drugi oraz w art. 12 ust. 4 przepisy te mogą dotyczyć w szczególności:

- (a) nadużyć w rozumieniu art. 3 akapit pierwszy pkt 1 lit. b),
- (b) nadużyć w rozumieniu art. 3 akapit pierwszy pkt 1 lit. c),
- (c) nadużyć w sektorze funduszy strukturalnych.

Artykuł 25

Komitet

1. Komisję w jej działaniach wspiera Komitet ustanowiony na mocy art. 43 rozporządzenia (WE) nr 515/97.

2. Przy powoływaniu się na niniejszy ustęp, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem zapisów jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

Artykuł 26

Sprawozdanie oceniające

Co trzy lata, licząc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie dwudziestego dnia po jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

P6_TA(2005)0256

Dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty ***I

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (COM(2004)0313 — C6-0032/2004 — 2004/0099(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004) 0313) ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 179 Traktatu WE, zgodnie z którymi projekt został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0032/2004),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0182/2005);

1. zatwierdza po poprawkach projekt Komisji;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do projektu lub też zastąpienia go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC1-COD(2004)0099

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2005 r w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 179 i 181A,

uwzględniając wniosek Komisji,